

تعیین مناسب‌ترین شرایط خشک‌کردن دانه کنجد مقاوم به‌ریزش

خشک کردن کنجد پس از برداشت یکی از مراحل بسیار مهم و حساس عملیات پس از برداشت دانه و بذر کنجد است که می‌تواند به میزان قابل توجهی بر کیفیت روغن و بذر کنجد تاثیر گذار باشد. جلال محمدزاده عضو هیات علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان، تحقیقی را با هدف معرفی مناسب‌ترین شرایط خشک کردن دانه کنجد مقاوم به ریزش، اجرا نموده است.

کنجد یکی از دانه‌های روغنی مهم دنیا بوده که از نظر ارزش غذایی رتبه دوم را پس از زیتون به خود اختصاص داده است. به دلیل برداشت سخت و غیرمکانیزه کنجد معمول اخیراً ارقام کنجد مقاوم به‌ریزش (ناشکופا) به عنوان یک منبع در تامین روغن کشور در حال گسترش است. بنابراین بررسی فرایندها و عملیات پس از برداشت آن، خصوصاً خشک‌کردن که اولین فرایند پس از برداشت بوده از اهمیت خاصی برخوردار است. دانه کنجد پس از برداشت خصوصاً در مناطق با رطوبت نسبی بالا به - دلیل فعالیت تنفسی بالای دانه، گرما و رطوبت ناشی از تنفس باید بلافاصله خشک شود. علاوه بر این شرایط خشک کردن دانه بر کمیت و کیفیت روغن دانه اثر بسزایی دارد، بر خصوصیات کیفی بذر و افزایش عملکرد نیز موثر است. از آنجا که رطوبت اولیه دانه، دمای و سرعت خشک‌کردن از عوامل تاثیر گذار بر فرایند خشک کردن دانه می‌باشند. لذا این تحقیق به تعیین شرایط بهینه خشک کردن بذر و دانه کنجد مقاوم به ریزش به منظور دستیابی به بهترین قوه‌نامیه بذر و همچنین حفظ کمیت و کیفیت روغن پرداخته است.